

OREMUS

rozważania na okres 16.11.2020 – 1.01.2021

WARSZAWA - PRAGA

Przygotowanie: Diakonia Szkoły Animatora, skład: Diakonia Komunikowania Społecznego

Okres zwykły, rok A	
16.11	<p>Ap 1, 1-4; 2, 1-5a; Ps 1, 1-2. 3. 4 i 6 (R.: por. Ap 2, 7b); J 8, 12; Łk 18, 35-43;</p> <p>Animatorze, Słowo Boże potwierdza, że Pan Jezus widzi twoją pracę i trud w prowadzeniu innych. Ale może czasem już brak Ci tego pierwotnego zapału i zachwytu pierwotnej miłości? Jeśli tak jest to zawołaj dziś jak niewidomy pod Jerychem: Jezusie, Synu Dawida, ulituj się nade mną! Krzycz z całego serca. Niech nic nie będzie w stanie uciszyć tego wołania.</p>
17.11	<p>Wspomnienie św. Elżbiety Węgierskiej, zakonnicy Ap 3, 1-6. 14-22; Ps 15 (14), 1b-2. 3 i 4b. 4c-5 (R.: por. Ap 3, 21a); Por. 1 J 4, 10b; Łk 19, 1-10;</p> <p style="text-align: center;"><i>Bogactwo</i></p> <p>Mówię: „Jestem bogaty, niczego mi nie potrzeba”, a nie widzę, że tak naprawdę jestem nagi i ślepy. Jakie „bogactwo” przysłania mi moją biedę? Pan Bóg chce, abym był bogaty, ale by to bogactwo było czyste i pochodzące od Niego. <i>Ja wszystkich, których kocham, karzę i ćwiczę. Bądź więc gorliwy i nawróć się!</i> Wzbogać się oczyszczonym w ogniu złotem, przywdziej białe szaty i namaść oczy, abys widział!</p>
18.11	<p>Wspomnienie bł. Karoliny Kózkówny, dziewicy i męczennicy Ap 4, 1-11; Ps 150, 1b-2. 3-4. 5-6a (R.: por. Ap 4, 8b); Por. J 15, 16; Łk 19, 11-28;</p> <p style="text-align: center;"><i>Boży dzban</i></p> <p>„Z pustego i Salomon nie naleje”. Jak byśmy nie byli mądrzy, nie oddamy komuś czegoś co wcześniej nie dostaliśmy. My oddajemy chwałę Bogu bo po pierwsze - Jemu się ona należy , ale też dlatego że zostaliśmy pobłogosławieni. Nie możemy zaniedbać tego błogosławieństwa - łaską jest to że przynosimy owoc, a naszym zadaniem nie zatrzymać tej chwały dla siebie</p>
19.11	<p>Ap 5, 1-10; Ps 149 (148), 1b-2. 3-4. 5-6a i 9b (R.: por. Ap 5, 10); Por. Ps 95 (94), 8a. 7d; Łk 19, 41-44;</p> <p style="text-align: center;"><i>Rozpoznać czas swego nawiedzenia</i></p> <p>Jezus dziś mówi o Jerozolimie: „Powalą na ziemię ciebie (...) za to, żeś nie rozpoznało czasu twojego nawiedzenia”. Co Jezus mówi o miejscowości, w której ja mieszkam? Co mówi mi dziś Jezus, o mojej rodzinie, o moim życiu? Czy rozpoznaję czas, w którym Jezus nawiedza moje życie? Panie, proszę o wrażliwość serca na Twoją obecność.</p>
20.11	<p>Wspomnienie św. Rafała Kalinowskiego, prezbitera Ap 10, 8-11; Ps 119 (118), 14 i 24. 72 i 103. 111 i 131 (R.: por. 103); Por. J 10, 27; Łk 19, 45-48;</p> <p style="text-align: center;"><i>Światło – Życie</i></p> <p>Śl. Boży ks. Blachnicki wyróżnił pięć „Świateł”, które mają oświetlać i przenikać nasze życie. Jednym z nich jest Słowo Boże – „Księga Życia”, najpiękniejszy list od Pana do każdego z nas. Księga, którą mamy nie tylko połykać jak Jan, ale która ma rozpałać nasze wnętrza tak, by Słowo Boga było przewodnikiem na naszej drodze, ale byśmy nieśli Dobrą Nowinę wszędzie tam, gdzie pójdziemy. Czy Pismo Święte jest dla mnie Słowem Życia?</p>
21.11	<p>Wspomnienie Ofiarowania Najświętszej Maryi Panny Ap 11, 4-12; Ps 144 (143), 1b-2. 9-10 (R.: 1b); Por. 2 Tm 1, 10b; Łk 20, 27-40;</p> <p style="text-align: center;"><i>Bóg miłośnik życia</i></p> <p>Dzisiejsze święto zwraca nam uwagę, że Maryja przez całe życie była oddana Bogu - od momentu, w którym została niepokalanie poczęta, potem ofiarowana w świątyni, a ostatecznie wzięta do wiecznego obcowania z Bogiem. Od momentu Chrztu jesteśmy włączeni w życie Boże i ono się nie kończy, śmierć ciała wyzwala nas jedynie z ludzkich niedoskonałości i słabości, tego nad czym podczas ziemskiej wędrówki mamy pracować. Bóg widzi Kościół Pielgrzymujący i Chwalebny jako Kościół żywych, nie umarłych. Wzbudza to w nas nadzieję, że śmierć nic w nas nie skończy, wręcz przeciwnie będziemy widzieć siebie takimi jakimi jesteśmy na prawdę, Jego oczami. Starajmy się być na Ziemi <i>uznani za godnych osiągnięcia wieczności i powstania z martwych.</i></p>
22.11	<p>Uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata Ez 34, 11-12. 15-17; Ps 23 (22), 1b-2a. 2b-3. 5. 6 (R.: por. 1b); 1 Kor 15, 20-26. 28; Por. Mk 11, 9c. 10a; Mt 25, 31-46;</p> <p style="text-align: center;"><i>Uczynić swoje życie darem dla drugiego</i></p> <p>Przyglądamy się dzisiaj Jezusowi jako Królowi, Pasterzowi Wszechświata. I Ten Król przypomina nam dzisiaj o tajemnicy swojej obecności w każdym z nas. Podstawową prawdę, że żyję nie dla siebie, ale dla drugiego człowieka. Że moje życie jest darem od Boga, a zarazem mam uczynić je darem dla innych. Z miłości będziemy sądzeni, mówił św. Jan od Krzyża, i to na miłości mamy budować swoje życie. Prosimy, daj nam, Panie, w niej wzrost.</p>

23.11	<p>Ap 14, 1-3. 4b-5; Ps 24 (23), 1b-2. 3-4b. 5-6 (R.: por. 6); Por. Mt 24, 42a. 44; Łk 21, 1-4; <i>Za mało? Nie dla Boga!</i></p> <p>Wdowi grosz. Pięć chlebow. Dwie ryby. Ziarno gorczycy. Dla Boga tylko tyle wystarczy. Uwaga: to nie był 1 grosz – to były 2(!) leptony. W „Boskich CV” nie musimy ukrywać swoich braków. W Jego pracy mamy tylko być dyspozycyjni: zasluchani, posłuszni, ufni. Może przywykliśmy do swoich braków. Warto z Łaską Bożą nad nimi pracować. On je wypełni. On zna naszą wartość. Dla Niego jesteście bezcenni.</p>
24.11	<p>Wspomnienie świętych męczenników Andrzeja Dung-Lac, prezbitera, i Towarzyszy Ap 14, 14-20; Ps 96 (95), 10. 11-12. 13 (R.: por. 13ab); Ap 2, 10c; Łk 21, 5-11; <i>Dążenie do świętości - chrześcijańska oczywistość</i></p> <p>To naturalne, że przywiązujemy się do pewnych form i do sposobu życia, szczególnie wygodnego. Sytuacja epidemii i dzisiejsza Ewangelia przypomina nam, że od zawsze ludzie byli pogrążeni w wojnach, zarazach, katastrofach, a lata dobrobytu są wręcz cudem. I Jezus mówiąc o tym co nadejdzie, nie miał na celu wzbudzenia strachu. Nawet przestrzega przed tymi, którzy straszą nas końcem świata, co obserwujemy i teraz. Nie czekajmy z powrotem do „normalności”, aż skończy się epidemia. Normalność dla nas jest życie każdego dnia tak, aby być bliżej Chrystusa – i w czasach zarazy i w czasach spokojnych. "Nie twórzcie się, gdy posłyszycie o wojnach i przewrotach".</p>
25.11	<p>Ap 15, 1-4; Ps 98 (97), 1bcde. 2-3b. 7-8. 9 (R.: por. Ap 15, 3b); Ap 2, 10c; Łk 21, 12-19; <i>Nie bój się!</i></p> <p>Żyjemy w czasach ostatecznych, czasach oczekiwania powrotu Mesjasza. Jest to czas, w którym ludzie „podnoszą na [nas] ręce i [nas] prześladują”, bo chrześcijaństwo nie jest religią wygodną, jest religią wymagającą pokory. Jezus prosi nas, abymy się nie bali, bo On sam „da [nam] wymowę i mądrość” do obrony wiary! Czy nie boję się na co dzień dawać świadectwa wiary, do którego usposabia mnie sam Jezus?</p>
26.11	<p>Ap 18, 1-2. 21-23; 19, 1-3. 9a; Ps 100 (99), 2-3. 4-5 (R.: por. Ap 19, 9a); Łk 21, 28bc; Łk 21, 20-28; <i>Czy potrafię podnieść głowę?</i></p> <p>Czy masz świadomość, że życie, jakiego doświadczamy teraz, jest ulotne i stanowi jedynie pyłek w porównaniu do ŻYCIA, jakie Bóg dla Ciebie przygotował? Może łapiesz się czasami na myśli, że wartości doczesne (jakiekolwiek by one nie były, również te dobre!) zabierzesz ze sobą do nieba, bo one przecież są Twoje, uzyskane i zdobyte przez Ciebie niemalą pracą? A tak naprawdę Twoje osiągnięcia – choć ważne w kształtowaniu Twojego człowieczeństwa – przestaną w niebie mieć znaczenie i zanikną w blasku Bożego majestatu. Czy jesteś na to gotowy?</p>
27.11	<p>Ap 20, 1-4. 11 – 21, 2; Ps 84 (83), 3-4. 5-6a i 8a (R.: por. Ap 21, 3b); Łk 21, 28bc; Łk 21, 29-33; <i>Moje słowa nie przemijają</i></p> <p>Świat wokół mnie jest rozdarty. Z jednej strony - ogrom piękna, świętości, heroizmu, rozkwitu tego, co dobre. Z drugiej strony - ludzka bieda i zagubienie. W tym wszystkim jedno jest niezmiennie - obietnica nadejścia Królestwa Bożego, wiecznej radości. Czy potrafię radykalnie opowiedzieć się za Jezusem i pójść za Jego obietnicą?</p>
28.11	<p>Ap 22, 1-7; Ps 95 (94), 1-2. 3-5. 6-7c (R.: por. 7bc); Por. Łk 21, 36; Łk 21, 34-36; <i>Bo gdzie jest skarb wasz, tam będzie i serce wasze.</i></p> <p>Ewangelia dzisiaj mocno wzywa do zbadania swojego serca. Co nim rządzi? Co oddziela je od Chrystusa? Może "obżarstwo" - zaspokajanie wszystkich swoich zachcianek bez zastanowienia czy jest to dla mnie dobre? Może "pijaństwo" - imprezy, plotki, to jak oceniają mnie znajomi? Albo "troski doczesne" - zamartwianie się, ciągłe szukanie swojego nieszczęścia, brak wiary, że Bóg zwyciężył? Na to wszystko jest lekarstwo: czuwanie i modlitwa. Niech to Ciebie prowadzi przez cały Adwent.</p>
Adwent, rok B	
29.11	<p>Pierwsza Niedziela Adwentu Iz 63, 16b-17. 19b; 64, 2b-7; Ps 80 (79), 2ac i 3b. 15-16. 18-19 (R.: por. 4); 1 Kor 1, 3-9; Ps 85 (84), 8; Mk 13, 33-37; <i>Nie doznajecie braku żadnej łaski!</i></p> <p>Może myślisz dziś, że gdyby nie było pandemii, gdybyś miał inne doświadczenia czy sytuację życiową, to inaczej podchodziłbyś do tego Adwentu. Może pojawić się pokusa, żeby przełożyć nawracanie się na „lepsze czasy”. Ale czy mamy czekać na zmianę okoliczności? Jezus w Ewangelii wzywa do czuwania i gotowości. W każdym czasie. Nie dopiero wtedy, gdy sytuacja będzie sprzyjająca. A drugie czytanie mówi wyraźnie: Niczego Ci nie brakuje! Masz wszystko, czego potrzebujesz, żeby już dziś oczekiwać na przyjście Pana!</p>
30.11	<p><i>Święto św. Andrzeja, apostoła</i> Iz 49, 1-6; Ps 19, 2-3. 4-5ab (R.: 5a); Rz 10, 9-18; J 14, 6b i 9c; Mt 4, 18-22; Codzienna służba</p> <p>Czy jestem gotowy służyć Panu tu i teraz? Zastanów się, w jaki sposób w swojej codzienności służyż Bogu. Czy potrafisz w codziennych obowiązkach – poprzez szkołę, uczelnię, pracę, relacje – budować Boże Królestwo? Co możesz zmienić, aby stać się jeszcze lepszym narzędziem w rękach Boga?</p>

1.12	<p>Iz 11, 1-10; Ps 72 (71), 1b-2. 7-8. 12-13. 17 (R.: por. 7); ; Łk 10, 21-24; <i>Znajomość Pana</i></p> <p>Niebo z pewnością będzie piękne, skoro Jezus codziennie Cię do niego zaprasza i cieszy się na samą myśl, że tam będziesz. Jesteś uczniem Pana. Ciesz się tym. Tak prosto, jak dziecko. By być w niebie nie musisz wiedzieć i rozumieć wszystkiego. Przecież Boga nie da się nauczyć. Aby dostrzec Jego prawdziwą wielkość i dobroć, trzeba Go poznać. Zaprzyjaźnić się z Nim.</p>
2.12	<p>Iz 25, 6-10a; Ps 23 (22), 1b-3a. 3b-4. 5. 6 (R.: por. 6cd); ; Mt 15, 29-37; <i>Spójrz w górę!</i></p> <p>Trzeba nam oderwać oczy od ziemi i spojrzeć dziś w górę. Na górze jest ucztą, bo na górze jest nasz Pan. On leczy chorych oblatki do syta. Może warto w tym Adwencie częściej patrzeć w górę, na Jezusa. On wie, czego nam potrzeba.</p>
3.12	<p>Wspomnienie św. Franciszka Ksawerego, prezbitera Iz 26, 1-6; Ps 118 (117), 1bc i 8-9. 19-20. 21 i 25. 26-27a (R.: por. 26a); Por. Iz 55, 6; Mt 7, 21. 24-27; <i>Pan jest wiekiutą skałą!</i></p> <p>Na czym buduję moje życie? Czy buduję je na skale, którą jest sam Bóg, czy szukam dla niego innego podłoża – może piasku moich studiów? Pracy? Wymarzonej przyszłości? Zastanówię się dzisiaj, w jaki sposób szukam woli Boga wobec mnie.</p>
4.12	<p>Wspomnienie św. Jana Damasceńskiego, prezbitera i doktora Kościoła, wspomnienie św. Barbary, dziewicy i męczennicy Iz 29, 17-24; Ps 27 (26), 1bcde. 4. 13-14 (R.: 1b); ; Mt 9, 27-31; <i>Niewidomy, czyli nie-widzący</i></p> <p>Słowo z proroka Izajasza zapowiada, że przejrzą ci, którzy nie widzą. A Jezus wypełnia to Słowo uzdrawiając niewidomych. Niewidomy to znaczy nie widzący. Czego dzisiaj nie widzisz a chciałbyś zobaczyć? Poproś Jezusa z wiarą. On wypełnia zapowiedziane Słowo.</p>
5.12	<p>Iz 30, 19-21. 23-26; Ps 147A (146), 1b-2. 3-4. 5-6 (R.: por. Iz 30, 18); Iz 33, 22; Mt 9, 35 – 10, 1. 5a. 6-8; <i>I bądźcie wdzięczni!</i></p> <p>Niesamowity jest Pan Bóg w swojej Miłości, w poszukiwaniu człowieka, w uzdrawianiu, wreszcie – w Zbawianiu. Pytanie, czy rzeczywiście dostrzegam to w moim życiu? Czy umiem odpowiedzieć na to bogactwo darów, chociaż zwykłym, codziennym „dziękuję”?</p>
6.12	<p>Druga Niedziela Adwentu Iz 40, 1-5. 9-11; Ps 85 (84), 9ab i 10. 11-12. 13-14 (R.: por. 8); 2 P 3, 8-14; Łk 3, 4c. 6; Mk 1, 1-8; <i>Moc pokory</i></p> <p>Jan Chrzciciel mocny i pokorny! To niespotykana figura. Zazwyczaj, gdy jesteśmy mocni, zapominamy o łagodności i pokorze. Siła lubi bezkompromisowość. Tu widzimy coś niebываłego – potęgą słowa z mocą, konsekwentna, a zna swoje miejsce, potrafi zgąć kolano przed Najwyższym.</p>
7.12	<p>Wspomnienie św. Ambrożego, biskupa i doktora Kościoła Iz 35, 1-10; Ps 85 (84), 9ab i 10. 11-12. 13-14 (R.: por. Iz 35, 4d); ; Łk 5, 17-26; <i>Ile jeszcze?</i></p> <p>Słowo Boże, chociaż spisane wieki temu, jest dziś niezwykle aktualne. W Księdze Izajasza Izraelici czekali na wyzwolenie z niewoli babilońskiej. Czasy ewangeliczne opowiadają o tęsknocie za wolnością, która jest niemożliwa przez okupację rzymską. Współcześnie też czekamy na jakąś wolność, może opadają już nam ręce i pokątnie mówimy: „Ile jeszcze?”. I choć ciężko w to uwierzyć, wolność jest tu i teraz. Jezus dziś mówi do Ciebie: „Wstań i chodź”. Wyjdź z niewoli, bo On już przychodzi, by cię uzdrowić.</p>
8.12	<p>Uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny Rdz 3, 9-15; Ps 98, 1-4; Rz 15, 4-9; Łk 1, 28; Łk 1, 26-38; <i>Dla Boga bowiem nie ma nic niemożliwego</i></p> <p>Bóg jest miłośnikiem życia. Dziś wspominamy poczęcie Maryi, słyszymy o poczęciu Jezusa i Jana Chrzciciela. Pan kocha życie. I chce, aby ono pojawiało się wszędzie. Nawet tam, gdzie wydaje się to niemożliwe, nierealne. Każdego z nas Bóg zaprasza dziś do wyboru życia. Do rezygnacji z tego, co nas uśmierca: z grzechu, nieuporządkowania, lenistwa duchowego, intelektualnego, relacyjnego i fizycznego. Jesteśmy zaproszeni, aby pozwolić Duchowi rozwijać w nas życie dziecka Bożego, aby zaufać jak Maryja i wejść z Bogiem w relację miłości. To relacja płodna – rodzi się z niej wiara i działanie. Wchodzisz w to?</p>
9.12	<p>Iz 40, 25-31; Ps 103 (102), 1b-2. 3-4. 8 i 10 (R.: por. 1b); ; Mt 11, 28-30; <i>Stodycz drugiego</i></p> <p>Co jest słodkim jarzmem Jezusa? Może drugi człowiek, odpowiedzialność za niego. Może jestem w bliskich relacjach, które są przecież piękne, bo drugi człowiek jest piękny, ale jednocześnie trudne, bo budowanie relacji nie jest łatwe. Może Jezus, który mówi „przyjdźcie do mnie wszyscy”, chce pokazać, że jest z nami nie „ponieważ”, ale „pomimo” i nie czasem, ale zawsze. Naśladujmy Go w tym.</p>

10.12	<p>Wspomnienie Matki Bożej Loretańskiej Iz 41, 13-20; Ps 145 (144), 1bc i 9. 10-11. 12-13 (R.: por. 8); Por. Iz 45, 8; Mt 11, 11-15; <i>Radość w Panu</i></p> <p>Czego się lękasz, Robaczkzu? Gdzie się podziela Twoja radość? Oto Pan przychodzi Ci z pomocą. Jego ręka czyni cuda! I ta sama ręka wspomaga Twoje małe ciało. On nawet pustynię zamienia w pojezierze. Zastanów się, co w Tobie uszło? Gdzie zbudowałeś tamę i umierasz z pragnienia? Twój Pan jest łagodny i bardzo łaskawy. Zburz tamę, rozraduj się w Panu i uwielbiaj Jego dzieła!</p>
11.12	<p>Iz 48, 17-19; Ps 1, 1-2. 3. 4 i 6 (R.: por. J 8, 12); ; Mt 11, 16-19; <i>Ścieżki mądrości</i></p> <p>Nasz pierwszy krok na drodze dojrzałości i kolejny w pielgrzymce do nieba zaczyna się od Jezusa. Nabierz ducha i załóż wygodne buty! Bo oto pójdziesz tam, gdzie ludzie będą wytykać Cię palcem, śmiać się z Twojej wiary, a może nawet usuną Cię ze znajomych na Facebooku. Czy jesteś na to gotowy? W tej pielgrzymce niech kieruje nami mądrość, że tylko życie powierzone Bogu może owocować światłem życia, a sam Chrystus oddał się całkowicie woli Ojca.</p>
12.12	<p>Syr 48, 1-4. 9-11; Ps 80 (79), 2ac i 3b. 15-16. 18-19 (R.: por. 4); Łk 3, 4c. 6; Mt 17, 10-13; <i>Nie poznali go i postąpili z nim tak, jak chcieli</i></p> <p>Kto nie poznae i nie przyjmuje Bożego proroka, nie będzie miał wrażliwości, by poznać i przyjąć Jezusa. W codziennych, prostych wydarzeniach uczmy się rozpoznawać tchnienie Bożego Ducha i to, gdzie nas prowadzi. Każdy z nas uczestniczy już w dziele zbawczym. Odnów nas, Boże, byśmy byli uważni na Twoją obecność i byśmy postępowali tak, jak Ty chcesz.</p>
13.12	<p>Trzecia Niedziela Adwentu Iz 61, 1-2a. 10-11; Łk 1, 46b-48. 49-50. 53-54 (R.: por. Iz 61, 10b); 1 Tes 5, 16-24; Iz 61, 1; J 1, 6-8. 19-28; <i>Raduj się, duszo moja!</i></p> <p>Codziennie bywa przytłaczająca. Niekiedy mamy wrażenie, że rzeczywistość doczesna to korowód trudności, ograniczeń i niepowodzeń. Nielatwo przy tym zachować tę radość, o której pisze święty Paweł. Potrzeba nieustannej modlitwy, budującej relację z Panem. Modlitwy, która daje poczucie bezpieczeństwa i zaufanie, że Bóg wie najlepiej, co dla nas dobre. Modlitwy, którą z radością odpowiemy na wezwanie Pana.</p>
14.12	<p>Wspomnienie św. Jana od Krzyża, prezbitera i doktora Kościoła Lb 24, 2-7. 15-17a; Ps 25 (24), 4-5. 6 i 7bc. 8-9 (R.: 4b); Ps 85 (84), 8; Mt 21, 23-27; <i>Po trzykroć błogosławieństwo</i></p> <p>Bóg pokazuje, jak wielką miłością obdarza swój lud. To, co człowiek chciał uczynić przekleństwem, Bóg czyni błogosławieństwem. Bóg jest ponad względy ludzkie, nie dostosowuje się do planów człowieka, jeśli nie są zgodne z Jego wolą. W pierwszym czytaniu widzimy, jak Bóg zachwyca się Izraelem, jak porównuje go do ogrodu zasadzonego nad potokiem. Jednocześnie przez słowa proroka daje nadzieję. Nadzieję przyjścia Tego, który odkupi od śmierci. Jak dobrze jest być w rękach takiego Boga!</p>
15.12	<p>So 3, 1-2. 9-13; Ps 34 (33), 2-3. 6-7. 17-18. 19 i 23 (R.: por. 7a); ; Mt 21, 28-32; <i>Wierność serca</i></p> <p>Jezus pyta nas dzisiaj o naszą wierność – wierność drugiemu człowiekowi, wierność danemu słowu, zobowiązaniom, podjętym decyzjom; wierność w posłudze animatorskiej, wierność życiu charyzmatem Ruchu Światło-Życie, praktyce Namiotu Spotkania, Mszy świętej, modlitwie, obowiązkom chrześcijanina... Wierność to cnota, postawa, będąca wyrazem oddania i przywiązania człowieka. O czym mówi dzisiejsza refleksja nad moją wiernością? Komu, czemu jestem naprawdę wierny? Komu, czemu oddałem moje serce? Do kogo, czego przywiązane są moje myśli?</p>
16.12	<p>Iz 45, 6b-8. 18. 21b-25; Ps 85 (84), 9ab i 10. 11-12. 13-14 (R.: por. Iz 45, 8); Por. Iz 40, 9-10; Łk 7, 18b-23; <i>Szczęśliwy jest ten, kto we Mnie nie zwątpi</i></p> <p>Szczęśliwy = błogosławiony, „Błogosławieni”, powiedział Jezus, przedstawiając szczęście nie z tego świata. On żył tymi błogosławieństwami. Pewnie zdaniem wielu nie był szczęśliwy. A był! Naśladujesz Go – w drodze do wiecznego szczęścia. W tym świecie możesz czuć się nieszczęśliwy, będąc w istocie szczęśliwym. Stań przed Jezusem z wiarą i wątpliwościami. Na szczęście wieczne i tak zostanie Miłość.</p>
17.12	<p>Rdz 49, 1a. 2. 8-10; Ps 72 (71), 1-2. 3-4ab. 7-8. 17 (R.: por. 7); ; Mt 1, 1-17; <i>Mesjasz wyczekiwany</i></p> <p>Od początku Bóg szycował swój ukochany lud na przyjście Syna. Mesjasz był zapowiadany, wyczekiwany przez pokolenia, tak samo jak wyczekiwane było Jego Królestwo pełne pokoju i sprawiedliwości (Psalm 72). Jakie szczęście mamy, że żyjemy w czasach, w których już tu, na ziemi, możemy poznawać Chrystusa! Zachwycają i przejmują starotestamentalne opisy oczekiwania, piękne zapowiedzi Jego przyjścia, królowania. Wzbudzają refleksję, czy mi już nie „spowszedniał” Jezus, jak silny jest mój głód poznawania Go coraz bardziej i oczekiwania pełnego poznania Jego Królestwa.</p>
18.12	<p>Jr 23, 5-8; Ps 72 (71), 1b-2. 12-13. 18-19ab (R.: por. 7); ; Mt 1, 18-24; <i>Czy jestem sprawiedliwy?</i></p> <p>Tak niewiele wiemy o świętym Józefie. Dzisiejsza Ewangelia opisuje go jako człowieka sprawiedliwego – jednym słowem wyraża całą jego istotę. Jakiż inny mógłby być ojciec Jezusa, jeśli nie SPRAWIEDLIWY, skoro sam Jezus został przez proroka Jeremiasza nazwany „Pan naszą sprawiedliwością”. Czy ja jestem osobą sprawiedliwą? Czy moja sprawiedliwość jest sprawiedliwością Boga, który za dobro wynagradza, a za zło karze?</p>

19.12	<p>Sdz 13, 2-7. 24-25a; Ps 71 (70), 3-4a. 5-6b. 16-17 (R.: por. 8a); ; Łk 1, 5-25;</p> <p><i>Dzielić radość z Bogiem</i></p> <p>Jakaż radość musiela towarzyszyć zarówno żonie Manoacha, jak i Elżbiecie, kiedy zdały sobie sprawę, że ich zwiastowania to nie były same słowa, a faktycznie zaszyły w ciążę! Zaskakująca jest natomiast postawa Elżbiety – ukrywała się z tym przez prawie pół roku. Dlaczego nie dzieliła się tą radością z bliskimi, co takiego robiła w tym czasie? Słowa jej modlitwy wskazują na to, że zapragnęła w tej radości uczestniczyć sam na sam z Bogiem, jedynie z Nim samym kontemplować i trwać na modlitwie, Jemu z serca dziękować i Go wielbić. Myślę, że stwierdziła, że Bóg – Dawca życia w jej tonie – zasługuje na specjalne potraktowanie i skupienie na modlitwie, a na radość dzielenia się z innymi przyjdzie jeszcze czas. Czy w oczekiwaniu na Narodzenie Chrystusa jesteś gotowy na taką postawę?</p>
20.12	<p>Czwarta Niedziela Adwentu 2 Sm 7, 1-5. 8b-12. 14a. 16; Ps 89 (88), 2-3. 4-5. 27 i 29 (R.: por. 2a); Rz 16, 25-27; Łk 1, 38; Łk 1, 26-38;</p> <p><i>Blagosławiona!</i></p> <p>Kocham Cię, Boże. Kocham Cię i nie muszę rozumieć. Oddaję w Twoje ręce to wszystko, co ma się wydarzyć, o czym Ty wiesz, że ma głęboki sens. Ja tego nie rozumiem, ale tak Ci ufam, że chcę mieć swoje miejsce w Twoich planach, choć się w nie angażować, na ile potrafię. Nie musisz mi wszystkiego tłumaczyć – powiedz mi o tym, co ważne. Oddaję się Tobie i chcę służyć Twej świętej Woli, Twym świętym pragnieniom. Bo tylko życie z Tobą, służba dla Ciebie może być dla mnie prawdziwą radością.</p>
21.12	<p>PnP 2, 8-14; So 3, 14-17; Ps 33 (32), 2-3. 11-12. 20-21 (R.: por. 3a); ; Łk 1, 39-45;</p> <p><i>Szczęśliwa ta, która uwierzyła</i></p> <p>Archanioł Gabriel w Ewangelii św. Łukasza dwa razy przepowiada cudowne poczęcie dziecka – raz Zachariaszowi, drugi raz Maryi. Zachariasz nie uwierzył w słowa anioła, czego owocem była utrata przez niego mowy. Maryja za to uwierzyła i się im poddała. Św. Elżbieta mówi o olbrzymim szczęściu jakie spotkało Maryję tylko dlatego, że uwierzyła. Wierzysz w obietnice Pana, które Ci już złożył? Wierzysz w Jego plan na twoje życie? Jeśli tak, to słowa św. Elżbiety są także o Tobie!</p>
22.12	<p>1 Sm 1, 24-28; 1 Sm 2, 1bcde. 4-5. 6-7. 8abcd (R.: por. 1b); ; Łk 1, 46-56;</p> <p><i>Spełnił Pan prośbę, którą do Niego zanosila!</i></p> <p>Czy masz w sobie wdzięczność za wysłuchane modlitwy? Pamiętajś chwilę, w których dostałeś to, o co prosiłeś? Spójrz na kobiety z dzisiejszej Liturgii Słowa. Czy doświadczenie wspaniałości Boga wzbudza w Tobie chęć jeszcze większego oddania się Jemu, uwielbienia Go? Przypomnij sobie chociaż jedną sytuację, gdy Pan spełnił Twoją prośbę i zawołaj z Maryją: Wielbi dusza moja Pana!</p>
23.12	<p>Ml 3, 1-4. 23-24; Ps 25 (24), 4-5. 8-9. 10 i 14 (R.: por. Łk 21, 28); ; Łk 1, 57-66;</p> <p><i>Jan Chrzciciel</i></p> <p>Dzisiaj rozważamy narodzenie Jana Chrzciciela. Pomyśl dzisiaj o ludziach, którzy mieli największy wpływ na twoją drogę do Boga. W jaki sposób swoim życiem pomagasz innym zbliżać się do Pana?</p>
24.12	<p>2 Sm 7, 1-5. 8b-12. 14a. 16; Ps 89 (88), 2-3. 4-5. 27 i 29 (R.: por. 2a); ; Łk 1, 67-79;</p> <p><i>Sam Pan dom Ci zbuduje</i></p> <p>Niebo to nie Twoja zasługa, ale prezent od Boga. Dziękuj. Uwielbiaj. Trwaj. Kochaj.</p>
Okres Bożego Narodzenia, rok B	
25.12	<p>Uroczystość Narodzenia Pańskiego MSZA WIGILII: Iz 62, 1-5; Ps 89 (88), 4-5. 16-17. 27 i 29 (R.: por. 2a); Dz 13, 16-17. 22-25; ; Mt 1, 1-25; MSZA W NOCY: Iz 9, 1-3. 5-6; Ps 96 (95), 1-2a. 2b-3. 11-12. 13 (R.: por. Łk 2, 11); Tt 2, 11-14; ; Łk 2, 1-14; MSZA O ŚWICIE: Iz 62, 11-12; Ps 97 (96), 1 i 6. 11-12; Tt 3, 4-7; Łk 2, 14; Łk 2, 15-20; MSZA W DZIEŃ: Iz 52, 7-10; Ps 98 (97), 1bcde. 2-3b. 3c-4. 5-6 (R.: por. 3cd); Hbr 1, 1-6; ; J 1, 1-18;</p> <p><i>Słowo, które stwarza</i></p> <p>Słowa, które wypowiadamy, mają wielką moc. Mogą budować, ale mogą też niszczyć. Mogą pocieszać, ale mogą też zadawać ból. To od nas zależy co i jak mówimy. A jakie słowo wypowiada Pan Bóg? On wypowiada słowa pełne miłości. Są one przepelnione troską o każdego człowieka. Bóg przez Słowo stworzył świat.</p>
26.12	<p><i>Święto św. Szczepana, pierwszego męczennika</i> Dz 6, 8-10; 7, 54-60; Ps 31, 3cd-4. 6 i 8ab. 16-17; Ps 118, 26a i 27a; Mt 10, 17-22;</p> <p><i>Mieć przed oczami Chrystusa</i></p> <p>Czy zastanawiasz się czasem: co w takiej sytuacji zrobiłby Jezus? Dziś zachęcam Cię do pójścia o krok dalej i zastanowienia się: co zrobisz ja, mając przed oczami Chrystusa? Spójrznie na Chrystusa, na tego, który oddał za mnie życie na krzyżu, choć On sam niczego nie żąda, we mnie domaga się większej miłości do Boga i bliźnich, takiej miłości, jaką ma On sam do Swego Ojca i do mnie. Proś dziś Boga, by nie dał Ci nigdy stracić sprzed oczu Chrystusa.</p>

27.12	<p>Święto Świętej Rodziny Jezusa, Maryi i Józefa Rdz 15, 1-6; 21, 1-3; Ps 105 (104), 1-2. 3-4. 5-6. 8-9 (R.: por. 8a); Hbr 11, 8. 11-12. 17-19; Por. Hbr 1, 1-2a; Łk 2, 22-40; <i>Obietnica</i></p> <p>Symeon otrzymał od Boga obietnicę ujrzenia Chrystusa. I Bóg tej obietnicy dotrzymał. A jaką Ty otrzymałeś od Boga? „Boża obietnica” brzmi bardzo doniośle. Często jednak jest ukryta, np. w poradzie spowiednika lub Słowie z Ewangelii. Tak jak Chrystus w żydowskim wyobrażeniu miał być silnym przywódcą, a okazał się bezbronnym niemowlęciem. Duch Święty Symeonowi pokazał obietnicę i jej wypełnienie. W mocy Ducha Ty też możesz zobaczyć obietnicę Boga wobec Ciebie i jej wypełnienie.</p>
28.12	<p>Święto świętych Młodzianków, męczenników 1 J 1, 5 – 2, 2; Ps 124, 2-3. 4-5. 7b-8 ; ; Mt 2, 13-18; <i>Poznać Boga</i></p> <p>Niezwykłe to poruszające, gdy pomyślimy o betlejemskich matkach, które owej nocy utraciły swój cenny skarb – swoje niewinne dzieci. A czy także Józef i Maryja nie mieli prawa być pograżonymi w smutku i zadumie nad niezwykle trudnymi wydarzeniami, które ich na każdym kroku spotykają? Jednak nie poddają się - choć może żaden Ewangelista nie napisał tego wprost – z pokorną pewnością słuchają Bożych wezwań. Czemu tak ufają Bogu? Myślę, że dlatego, że Go znają i już dawno weszli z Nim w bliską relację. Zatem pytając się samego siebie: <i>czy ufam Bogu?</i> można równie dobrze zapytać: <i>czy znam Boga?</i> Jeśli wejść z Nim w zażyłą relację będąc ze spokojem i radością wypełniał Jego wolę. Jeśli Go nie poznam – nie zaufam Mu, bo będzie dla mnie kimś nieznanym, nieznanym się nie ufa.</p>
29.12	<p>Piąty Dzień oktawy Narodzenia Pańskiego 1 J 2, 3-11; Ps 96 (95), 1-2. 3 i 5b i 6 (R.: por. 11a); Łk 2, 32; Łk 2, 22-35; <i>Maria codzienna</i></p> <p>Maria po raz kolejny rozumie jak niezwykle jest jej Dziecię. Wprawdzie usłyszała to już od Gabriela, ale teraz Symeon to potwierdza. Poniesie tę tajemnicę w codzienność życia. Nie zrozumie jej jeszcze, ale zaufa jej. Dlatego Ona, Matka, jest dla nas ścieżką wąską, trudną, niepewną, ale konsekwentną. Ona to znak naszej wiary codziennej.</p>
30.12	<p>Szósty Dzień oktawy Narodzenia Pańskiego 1 J 2, 12-17; Ps 96 (95), 7-8. 9-10 (R.: por. 11a); ; Łk 2, 36-40; <i>Znajdź adresata</i></p> <p>Czasami nachodzi mnie taka myśl, czy Słowo Boże jest adresowane konkretnie do mnie. Dużo jest o wielkich grzesznikach, sporo o fałszywych faryzeuszach i obłudnikach. A czy jest coś o mnie? Święty Jan posyłał swój list do każdego stanu. Znajdź dziś takie zdanie, słowo, myśl z Bożego Słowa, które jest szczególnie do Ciebie. Maledźki Jezus zapewnia nas, że przyszedł do wszystkich, a nade wszystko – do Ciebie.</p>
31.12	<p>Siódmy Dzień oktawy Narodzenia Pańskiego 1 J 2, 18-21; Ps 96 (95), 1-2. 11-12. 13 (R.: por. 11a); J 1, 14a. 12a; J 1, 1-18; <i>Wszyscy otrzymaliśmy – łaskę po łasce</i></p> <p>Rok, który mija, łączy nas wszystkich swoim trudem. Być może towarzyszą Ci różne straty – bliskich osób, stylu życia, świata, który był dla Ciebie oczywisty. Cokolwiek nie wydarzyło się w tych minionych 12 miesiącach, Bóg był przy Tobie cały czas, oferując swoją łaskę. Ile z Jego darów udało Ci się przyjąć? Które czekają na realizację? Które zostały zaniechane? A w których nie widziałeś łaski, kiedy się pojawiały, a dziś wzrok wiary patrzy na nie inaczej? Poproś Ducha Świętego, aby pokazał Ci tegoroczne miejsca działania Boga w Twoim życiu. Podziękuj za to, co serce wskazuje Ci jako Jezusowe dary.</p>
1.01	<p>Uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki Maryi Lb 6, 22-27; Ps 67 (66), 2-3. 5 i 8 (R.: por. 2a); Ga 4, 4-7; Por. Hbr 1, 1-2a; Łk 2, 16-21 <i>Błogosław innym</i></p> <p>Jak często myślisz o innych w sposób raczej niepochebny? A jak często im błogosławisz? Bóg daje Ci dzisiaj szczególny wzór tego, jak to robić. Nie mówi, by błogosławić jedynie tym którzy zrobili dla Ciebie coś miłego, albo tym, których lubisz. On mówi, aby błogosławić wszystkim. Dziś i każdego kolejnego dnia.</p>